

BREDA SCHE

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Vrijdag den

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

31 Augustus.

TWEDE UITGAVE DER COURANT

(van Donderdag den 30 Augustus)

behelzende de laatste Fransche en Belgische berigten, benevens de Fransche Beursprijzen van den volgenden dag.

BELGIE.

BRUSSEL, den 29sten Augustus.

De *Moniteur* behelst het berigt, dat de koning, ter gelegenheid van zijn huwelijk, aan twee honderd dertien veroordeelden kwijtschelding of vermindering van straf geschonken heeft. De kolonel *Borremans*, de eenige nog veroordeelde om staatkundige misdaden van die gevangen werd gehouden, behoort onder de vrijgestelden.

— De proeven met de paixhans-kanonnen eergisteren op de heide van Brascact door den kolonel *Paixhans* zelve genomen, worden gezegd aan de verwachting beantwoord te hebben; dezelve zijn genomen met een stuk van 10 duim en met een van 8 duim middellijn, welke beide hante kogels of brandstoffen tot op een afstand van 3000 ellen moeten hebben geworpen. Het zijn voornamelijk de blikken doozen waarmede deze stukken de grootste verwoesting aanrichtten. Men heeft met beide achtereenvolgende de proef daarvan genomen, zijnde op het eene stuk een doos van 59 ned. ponden waarin 545 kogels en op het ander een van 108 ponden met 947 kogels van 3 oncen geladen geweest.

De kolonel *Paixhans* is van Antwerpen alhier terug gekomen.

— De heer *Ludloff*, secretaris van den baron *Stockmar*, is gisteren avond naar Londen vertrokken. — Onze gezant te Parijs, de heer *Lohon*, die zich tegenwoordig te Brussel bevindt, is dezen nacht naar Doornik vertrokken, doch wordt over eenige dagen terug gewacht. — De generaal *Merckx* is naar zijne bestemming afgereisd.

— Men zegt dat de heer *de Brouckere* zijne demissie als kolonel zal inzenden; hij zou aan het hoofd van het muntwezen geplaatst worden.

(Belge)

— *l'Emancipation* behelst (in zijn nummer van morgen) een verzoeg over de reden, dat de ministers, ofschoon overtuigd van de onmogelijkheid voor hen om in nieuwe concessien te bewilligen, nog steeds het stilzwijgen bewaren en den weg der diplomatische nota's nog niet verlaten hadden om tot manifesten over te gaan, en onze vorderingen en rechten krachtiger te doen gelden. Men moest gelooven, zegt hij, dat zij gegronde redenen hebben om te denken, dat de jongste uitstellen, in geen geval en wat er gebeure, voor de zaak verloren waren; zij moesten de overtuiging daarvan hebben, omdat op hen de verantwoordelijkheid van dit uitstel beruste; zij wisten hoezeer hetzelfde het ongeduld en de ongerustheid wetigde en hadden, eensdeels, voor oogen s'lands uitgaven, een aanzienlijk leger op den oorlogsvoet onderhoudende; anderdeels, de nadeelen die een dergelijke staat van zaken onderscheiden takken van nijverheid toebragt. De ministers met zulke denkbeelden vervuld achtende, denkt *l'Emancipation* er niet aan, de nieuwe verdragen van het tegenwoordig oogenblik aan weifeling of zorgeloosheid toe te schrijven; hij gelooft het redelijker, eene andere gevolgtrekking er uit te maken, deze namelijk, dat zoo het gouvernement de onderhandelingen nog voor eenige dagen haren gang heeft laten gaan — er aan deel te nemen, dat ging onmogelijk — de hoop, om door die onderhandelingen tot eene eervolle en gewenschte schikking te geraken, zeer aanmerkelijk moest zijn toegenomen. — Waarop die hoop nu eindelijk zou moeten berusten, zegt genoemd blad evenwel niet.

— Het cholera berigt van heden houdt 36 nieuwe gevallen en 30 sterfgevallen.

FRANKRIJK.

PARIS, den 27sten Augustus.

De ministers hebben zich dezen morgen alle naar St. Cloud begeven, om daar, onder het voorzitterschap van den koning, eenen kabinetsraad te houden. Ofschoon zulks overigens dagelijks plaats heeft, wil men echter daaraan heden enig meerder gewigt hechten, en zegt men vrij algemeen, dat de benoeming van een veertigtal pairs, waarin het ministerie tot nu toe vele zwaarigheden zijn ontmoet, eindelijk zoude worden vastgesteld.

De ordonnantie tot bijeenroeping van de wetgevende kamers is nog niet in den *Moniteur* verschenen; echter hebben ook de ministeriele bladen te kennen gegeven, dat men in de eerste dagen van October de zitting zoude openen, daarbij voegende, dat het budget en eene wet op de drukpers de eerste en belangrijke onderwerpen zouden zijn, welke in beraadslaging zouden worden gebracht.

— Een courier, gisteren bij het ministerie van buitenlandsche zaken van St. Petersburg aangekomen, heeft bijzondere berigten van den 14den dezer medegebragt. Het belangrijkste wat dezelve inhouden, is de bevestiging, dat de graaf *Pozzo di Borgo* voortdurend het onbepaaldst vertrouwen bij den keizer geniet, en eerlang alhier in zijne vorige kwaliteit zal terugkeeren. Men voegt er zelfs bij, dat zijne reis reeds op den 16den of 17den dezer bepaald was, doch iets langer zoude duren, omdat dezelve ditmaal over Berlijn zoude genomen worden.

— Volgens de dagbladen der westelijke departementen vernacht men te Cherbourg nog immer eenige schepen, waaronder het klineschip *de Suffren*, welke het eskader van kleinere vaartuigen, aldaar reeds vereenigd, zoude moeten versterken.

— De algemeene aandacht wordt heden vooral bezig gehouden door de St. Simonisten, die voor het hof van assises te ragg staan. Ofschoon slechts vier hunner als beschuldigen optreden, heeft de geheele broederschap zich dezen morgen, in het kleed harer orde uitgedoscht, en in plegtigen optogt naar het paleis van justitie begeven. De tijd, welke zij in de zoogenaamde zaal *des pas perdus* moesten doorbrengen, heeft eene der vrouwen zich ten nutte gemaakt, door het volk, dat in ontelbare menigte verzameld was, eene ernstige predikatie over de voortreffelijkheid hunner wijze van godsvereering voor te dragen. Vader *Enfantin*, die, even als al de overige, met een blauwe tabbaard over wit ondergoed gekleed was en eenen langen baard droeg, onderscheidde zich door een roode sjerp, waarop met groote letters de woorden *de Vader* geschreeven waren. *Rodrigues*, mede een der beschuldigen, die zich echter voor een geruimen tijd van de overige afzonderde, was daarentegen in gewone kleeding en zonder eenig geleide. In de regtzal binnen gelragt, heeft de president aan de beschuldigen de gewone vragen gerigt, waarop onder anderen door vader *Enfantin* is geantwoord, dat hij een nieuw geloof verkondigde. Uit de akte van beschuldiging is het vervolgens gebleken, dat de beide genoemde hoofden der secte, met de heeren *Chevallier* en *Duvignier*, voormalige redacteuren der *Globe*, wegens schennis aan de openbare zedelijkheid werden aangeklaagd, de beide laatste vooral uithoofde van een artikel in genoemd dagblad opgenomen, en getiteld: *Ophelderingen van vader Enfantin omtrent de betrekkingen tusschen man en vrouw*. De getuigen waten ten getale van acht-en-dertig en onder deze de meeste St. Simonisten. Toen de president een dezer laatste den eed, van aan de waarheid getrouw te zullen zijn, wilde doen afleggen, keerde de getuige zich vooraf naar *Enfantin* en vroeg, of het hem vergund was, hetwelk ontkennend werd beantwoord. Daarop ontstond er eene hevige woordenwisseling tusschen den advocaat-generaal, de verdedigers en vader *Enfantin* zelve, die echter spoedig daaraan een einde maakte met de verklaring: *Ik zeg U, dat ik de levende wet ben. Het is dus niet te verwonderen, dat de lieden, die mij omringen en die mijne kinderen zijn, mijnen raad vragen en denzelven opvolgen*. Eenstemmig hebben dan ook deze en de overige geweigerd den gevorderden eed af te leggen. Het publiek ministerie heeft daarop de aanklagt toegelicht en het waard was, bij het vertrek der laatste berigten, aan de verdedigers gegeven.

Behalve eene ontzaggelijke menigte volks, is ook het getal der St. Simonisten merklijk gedurende de behandeling der zaak toegenomen, en hebben zij onophoudelijk het volk aangesproken. Van daar dat reeds des morgens de politie-beambten en een detachement der municipale garde het paleis van justitie binnentocht heeft, en des middags ten twee uren de wachtten zijn verdubbeld.

— Heden (27 Augustus) was de fondsnoteering als volgt: de 5 pCt. kont. en op tijd 98,75; de 3 pCt. kont. en op tijd 68,85; Nap. renten en Sp. perp. niet gepoteerd; Cortes 12; Nieuwe Leening 1852: 100 kont. en op tijd.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 30sten Augustus.

Dezer dagen zijn door Z. M. benoemd geworden, tot officieren van gezondheid, 2de klasse, bij het temporair hospitaal te Terwaeren, de heeren *Mulkenmeister*, officier van gezondheid 3de klasse bij het regiment hussaren; *Rooster*, id. van de afdeling grenadiers en *Cristan*, id. van de batterij veldartillerie no. 5.

tot officier van gezondheid, 2de klasse, bij het 1e bat. der 2e afd. inf., de heer *Hoven*, officier van gezondheid 3e klasse, bij het 2e bat. der 2e afd. inf.

— Gisteren heeft de 2de divisie van het leger, in het kamp bij Reijen gelegerd, weder eene militaire wandeling gemaakt langs de zijde van Dorst en over Oosterhout. — Het gebouw, voor cholera-zieken bestemd, zoo de ziekte zich overhoopt onder de troepen openbaarde, is thans in gereedheid. Z. H. H. de Prins van Oranje heeft hetzelfde voor een paar dagen bezocht en aan den dirigent een obsequijn-mjoer in het kamp, den heere *Kerst*, zijne tevens over de goede iurigting te kennen gegeven. De gezondheid der troepen in het kamp is nog steeds zeer gewenscht.

gouvernement studeert op deze woelingen is opmerkzaam gemaakt, en trachtens de wet omtrent het verblijf van vreemdelingen aan den hertog gelast heeft het land te verlaten.

De afkondiging van de besluiten der bondsvergadering van den 21sten jany, in het Groothertogdom Baden, welke thans officieel het licht ziet, is zonder het geringste voorbehoud, en zonder enige aanmerkingen geschied. Intusschen verzekert men, dat er tusschen het Badensch gouvernement en de bondsvergadering nog eenig verschil bestaat omtrent de meer of mindere vrijheid welke aan de drukpers moet worden gegeven. De laatste zou tot heden toe te vergeefs hebben aangedrongen, dat men de voormalige redacteuren der *Vrijzinnige* de uitgave van een ander dagblad verhinderde, en dat ook de *Staatkundige Jaarboeken* van *Rolleck* mogten verboden worden.

De Badensche gedeputeerden *Stoetim*, *Hoffman* en *Gerbel*, hebben onlangs gezamenlijk eene reis door het Groothertogdom gedaan, en zijn overal met geestdrift ontvangen.

De te Berlijn bestaande commissie van herziening voor de stedelijke regten heeft haren arbeid voor eenigen tijd gestaakt. Een der bladen, die zulks vermelden, maakt de opmerking, dat zij sedert een jaar met deze moeilijke taak bezig is, zonder iets aan het licht gebragt te hebben, en meent, dat zij beter zou doen, in plaats van de bijzondere regten van steden en provincien in een nieuw kled te steken, aan eene algemeene wetgeving voor de verschillende landen van Pruisens gebied, zoo als Zweedsch Pommeren, Posen en de Rijnprovincien, die alle onder verschillende wetten leven, te arbeiden. De groote vraag zou echter blijven, of deze landen met zulk eene algemeene wetgeving gediend zouden zijn.

De russische grenzen aan de zijde van den Caucasus en Daghestan zijn gedurende den ganschen zomer door talrijke rooverbenden onveilig gemaakt. Een derzelve, door den bekenden *Kazi Moulla* aangevoerd en niet minder dan 5 a 600 man sterk, heeft onderscheidene invallen op russisch grondgebied gedaan, doch is telkens met verlies terug geslagen. De laatste maal was het dien bevelhebber gelukt, zich van eene versterkte plaats meester te maken en heeft hij aldaar gedurende eenige dagen de tegen hem afgezondene troepen staande gehouden, eindelijk genoodzaakt de wijk te nemen, is hij met eenen aanmerkelijken buit in de bergen terug getrokken, na alvorens een dertigtal gevangenen en gevangewen, en onder deze een signaal aangevoerd te hebben verloren.

WOORD AAN DEN BURGER- EN BOERENSTAND, OMTRENT DE CHOLERA.

(Hoeveel, waaronder gedrukt, gratis bij de uitgeverij daver zal
verrijkt worden gesteld worden.)

Het stedelijk bestuur van Parijs, alwaar de thans mede in ons land heerschende *cholera* grote verwoestingen aangerigt heeft en nog dagelijks vele menschen de slagtoffers dezer ziekte worden, heeft eene commissie benoemd, bestaande uit de bekwaamste genees- en heilkundigen, ten einde den aard en loop der *cholera*, benevens hare nitwerkselen op het menschelijke ligchaam te onderzoeken, en zoodanige maatregelen, vooral ten dienste van den eenvoudigen burger op te stellen, waarna hij zich moet gedragen, om deze ziekte af te weren, alzoo als de daartoe aan te wenden middelen te doen kennen en de wijze van behandeling der personen voor te schrijven, welke door deze overvallen of aangevallen worden. Ten gevolge van dit onderzoek, heeft gemelde commissie hare bevindingen en onpartijdig oordeel over deze gervenselijke ziekte het publiek gemaakt, welke bekendmaking door alle Couranten is opgenomen, opdat ieder een, in welchen stand hij ook leeft moge dezelfde weten, en er, onder Gods zeggen, een gepast gebruik van zoude kunnen maken. Daar wij al hetgene dier commissie over de *cholera* gezegd wordt, hoogst belangrijk voor het menschdom achten, hebben wij besloten, deze raadgevingen uit het fransch over te nemen, en zoodanig te wijzigen, als naar ons oordeel, de *lijden*, en *gottelijkheid* van ons land, — de *arbit*, *sedes* en *gewoonten* onzer landgenooten zulks vorderen; ten einde haer eenen menschlievend en doelmatigen raad te kunnen aanbieden.

De *cholera* kent wij u, waards landgenooten, niet behoeven te beschrijven. Welke weken geleden, toen wij haer alleen door berichten uit andere landen; maar thans, daar zij op ons land is verschenen is, hebben wij haer van nabij in hare schrikbarende uitwerkselen leeren kennen. In gestate alzo dringende noodzakelijkheid, om onze wel zwakke maar toch welgemeende pogingen in het werk te stellen, ten einde deze ziekte in haren loop te stillen en haar vernielend zwaard te ontwijken.

Ook zullen wij u niet behoeven op te geven, welke verplichtingen *broeders* en *vrienden*, en menschen in 't algemeen, jegens elkander te vervullen hebben, vooral bij het heerschen eener ziekte, welke van den een op den anderen, zoo het schijnt, overslaat, en die, werd zij niet gestuit, van den *eersten* tot den *laetsten* soude kunnen vellen.

Wij zullen u overmits behoeven aan te toonen, welke straffen, al ware het slechts de wroeging in ons eigen hart, wij ondergaan zullen, wanneer wij nalatig zijn in het aanwenden van die middelen, welke tot afwering en verrijking dezer ziekte voorhanden zijn, en alzoo ons aan een pligtverzuim schuldig maken, hetwelk de schroomtelijkste gevolgen kan hebben; want niet alleen maken wij ons zelfs tot slagtoffers er van, maar onze *vrouwen*, *kinderen*, *vrienden* en *buuren*, worden door het slecht gedrag van een enkel mensch naar het graf gesleept, zooals verscheidene voorbeelden in andere landen ons leeren, dat op zulk eene wijze *gehele huisgezinnen*, ja *gehele buurten* uitge-

sterven zijn. Hoe zal derhalve een lijdende, die onder de grootste pijn en smart sterft, voot *God* verschijnen, onverschillig tot welke kerk of gezindte hij op aarde behoord heeft, bijaldien hij als de oorzaak van zijnen eigen dood en van die van vele anderen beschouwd moet worden?

De *cholera* is eene ziekte, welke, in zeker opzigt, niet ten onrechte als schrikverwekkend wordt aangemerkt, omdat veelal menschen door haar aangevallen, *aan de geene spoedige en krachtige hulp aangewend wordt*, binnen weinige uren den geest geven; weshalve het niet vreemd is, dat velen, op de enkele gedachte aan de ziekte, door vrees bevangen worden. Zulk eene vrees schijnt is waarlijk niets dan het uitwerksel van eene zwakke gesteldheid, en een bewijs van geen genoegzaam vertrouwen op *God*, en van de bewustheid, dat ons gedrag van dien aard is, dat wij op het denkbeeld sidderen, van deze wereld te moeten verlaten — en voor den Hemelschen regter te verschijnen. Zoodanige vreesachtige gemoedsgesteldheid heeft den nadeeligsten invloed op het ligchaam, en maakt hetzelfde voor de ziekte niet minder ontvankelijk dan al hetgene het zenuwgestel verzwakt, zoo als toorn, schrik en alle sterke aandoeningen, zelfs die van al te groote blijfschap of al te levendige vermaken.

Komt nu hierbij, dat men tegen beter weten aan, en tegen al hetgene het gezond verstand ons zegt, handelt, en gereede hulp en goeden raad vermaakt, spottend alles verwerpt en geen gebruik maakt van die middelen, welke ons aangeboden worden, dan zijn dit zoo vele redenen te meer, die de werking der ziekte bevorderen en haar spoedig doen ontstaan. En och! mogten wij thans, minder dan ooit, uit het oog verliezen, dat wij alle *zwakke sterfelingen* zijn, dat onze levensdraad zoo gemakkelijk afgesneden wordt, en dat hij, die zich verbeest de gezondheid en kracht, de opgeruimdheid van geest, zelve te zijn, dikwerf het eerste gevald ligt, dat onze tegenstand zoo *krachteloos* is, wanneer de dood verschijnt, daar wij dan zoo *godwa* als een lam het *houf* nederleggen.

De brave echter, met eerbied voor *Gods heiligen wil* doordrongen, is gerust, wacht met gelatenheid het lot, dat hem beschoren is, af; hij *voorst* niet; is gerust, opgeruimd en welgemoed; handelt zoo als het een *Christen* betaamt; maakt gebruik van raadgevingen, voorzorgen en behoedmiddelen, en vermijdt alles, wat aanleiding tot de ziekte kan geven; terwijl hij de meeste *hulpvaardigheid* aan lijdende betoont, zonder zelf van de ziekte aangevallen te worden.

Beschouwen wij voorts deze ziekte, zooals dezelve buiten 's lands gewoont heeft, dan bevinden wij ook, dat zij zoo schrikbarend niet is, als zij wel het voorkomen heeft; want uit de gedane waarnemingen blijkt, dat op plaatsen, alwaar men geene voorzorgen genomen en de ziekte met de grootste woede geheerscht heeft, van de 75 menschen een — en in andere plaatsen, alwaar men naar raad en voorschrift niet alleen luistarde, maar *daar* ook nakwam, er slechts van de 200 menschen een bezweken is, en dit is immers niet van eenige beteekenis; want vergelyken wij daarbij, de verwoestingen, welke eertijds de *kinderpokken*, het *roovert*, *achtentwintig* *pest* te spreken, aangerigt hebben, en hoe vele *honderde menschen* er toen stierven zonder op ons dien nadeeligen indruk te hebben, welke thans een *enkele cholera lijdende* op vreesachtige gemoederen uitlooft, nog moeten wij gewis over zulk een verschijnsel verbaasd staan.

De behoedmiddelen nu tegen de aanvallen dezer woedende ziekte zijn zeer eenvoudig en zedelijk; dat ieder braaf mensch, dezelve met hart en ziel zal nakomen; want niet alleen zijn dezelve geschikt tot afwering der *cholera*, maar zij bevatten tevens het voorschrift van een *leefregel*, die alle menschen, welke prijs op zich zelven stellen, zullen trachten op te volgen. Wij weten echter zeer wel, dat behoefte menschen, door hunne *aanmatig* den, daaraan zoo leffelijk niet voldoen kunnen; maar wij willen tevens, dat zij veel vermijden kunnen, hetwelk de ziekte werkelijk bevoordert, en hier, zoo door stedelijke besturen als door bijzondere personen, het *aanmatig* hieldheid, aler in hunnen toestand bereid en aangeboden wordt, *voort* zij er slechts gebruik van willen maken — en dit is *pligt*, dat wij, die *aan* de *loze van Christus* — dat wij *aan* den eenen kant *medelijden* en *hulpzaam*, dig, maar *aan* den anderen kant *hartelijk* en *erkentelijk* moeten zijn, en alzoo den welgemeenden goeden raad bekeeren op te volgen.

(Het woordig en alle *hoort*)

STATERKUNDIG BERICHT.

Handleiding tot de kennis der verschillende soorten van batterijen, met aangifte van derzelve hoogte en onderdeelen, hare plaatsing, armering, hooft, enz. Door G. J. STIELTJES, 1ste luit. der artillerie, 8 deel compleet met platen en tabellen. Te Breda bij BROESE en Comp. 1832, in 8° gr. 204 bladz. De prijs is 1/2 —

Ofschoon geen bevoegde beoordeelaars zijnde, over een werk, hetwelk intusschen een krijgskundig onderwerp behandelt, komt het ons, bij een oppervlakkige beschouwing van hetzelfde, belangrijk genoeg voor, om hierop de aandacht van het militaire publiek in te roepen. Voor zoo verre onze kennis strekt, is dit onderwerp, in onze taal, niet afzonderlijk en zoo veelzijdig behandeld geworden, als in het werk hetwelk wij hierboven aankondigen. De veranderde toestand van het vaderland maakte het noodzakelijk, dat men, voor bijna twee jaren, en nog steeds bij voortdaring, bedacht moest worden, op alle mogelijke middelen van verdediging, zoowel in onze belangrijkste vestingen, waterverdedigingen, kustten, als verdere bedreigd wordende punten, op middelen die tevens kennis en oordeel vorderden. Onder deze middelen nu, beslaat de voogenaamde *batterij-bouw*, eene voorname plaats. Daar er nu niet achteraanvolgend, maar op verschillende punten te gelijk moest gewerkt worden, zoo waren er meerdere deskundigen noodig, dan waarover men terstand beschikken konde. Dit en het oprigten van artillerie-schutterij kompanien, maakten eenen leiddraad, voor het wetenschappelijk onderrigt in de voogenaamde *batterij-bouw* en alles wat daarop betrekking heeft, noodzakelijk. Het gevoel dat

